

Rozważania: 26 stycznia, wspomnienie świętych Tymoteusza i Tytusa

Rozważanie na 26 stycznia,
wspomnienie świętych
Tymoteusza i Tytusa.
Proponowane tematy to: Dwaj
wierni współpracownicy św.
Pawła; Pokarm Pisma Świętego;
Ewangelizacji dokonuje sam
Bóg.

26-01-2023

- Dwaj wierni współpracownicy
św. Pawła;
 - Pokarm Pisma Świętego;
 - Ewangelizacji dokonuje sam
Bóg.
-

W NOWYM TESTAMENCIE
wymienionych jest ponad
sześćdziesięciu współpracowników
św. Pawła. Apostoł poruszał się w
towarzystwie innych wiernych,
którzy dbali o to, by stopniowo
rodzące się wspólnoty były otoczone
opieką. Wśród tych
współpracowników są Tymoteusz i
Tytus, których wspominamy
nazajutrz po święcie nawrócenia św.
Pawła.

Tymoteusz od najmłodszych lat był wiernym współpracownikiem Apostoła Narodów: towarzyszył mu w całej Azji Mniejszej, przynajmniej raz przebywał z nim w więzieniu i był posyłany na różne misje. Jest rzeczą oczywistą, że Apostoł zawsze mógł cieszyć się jego bliskością, nawet jeśli czasami byli oni fizycznie oddaleni. Święty Paweł odwzajemnił to wsparcie, modląc się za niego i za jego rodzinę, którą dobrze znał: „Zachowuję nieprzerwaną pamięć o tobie w moich modlitwach. W nocy i we dnie pragnę cię zobaczyć – pomny na twoje łzy – by napełniła mnie radość, na wspomnienie bezobłudnej wiary, jaka jest w tobie; ona to zamieszkała pierwaj w twojej babce Lois i w twej matce Eunice”(2 Tm 1, 3-5). Napisał do Tymoteusza prawdopodobnie z Rzymu podczas drugiego uwięzienia, które zakończyło się męczeństwem.

Tytus był również wiernym współpracownikiem Apostoła. Jest przynajmniej jeden list, który otrzymał od św. Pawła, a który należy do tak zwanych „listów pasterskich”, ponieważ zawierają one wskazania i normy dotyczące właściwego funkcjonowania rodzących się wspólnot chrześcijańskich. „Niechże i nasi wierni nauczą się przodować w [spełnianiu] dobrych czynów” (Tt 3, 14). Jest to również dobra rada dla nas, którzy chcemy być apostołami jak Tymoteusz i Tytus: nasza szczerza troska o wszystkich będzie najlepszym głoszeniem Ewangelii.

W DRUGIM LIŚCIE do Tymoteusza św. Paweł wyraża wdzięczność za wytrwałość swego współpracownika i w następujących słowach zachęca go, by pozostał niewzruszony: „Od lat

bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte, które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. Wszelkie Pismo od Boga natchnione [jest] i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości – aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.” (2 Tm 3, 15-17).

Aby dobrze przyswoić sobie ten pokarm, aby napełnił nas mądrością, trzeba wzbudzić w naszych sercach skłonność do słuchania, zdumiewania się, do wciąż odnawianego dialogu wewnętrznego. „Wszyscy możemy trochę poprawić ten aspekt: stać się bardziej słuchaczami Słowa Bożego, być mniej bogatymi w nasze słowa i bogatszymi w Jego słowa. Myślę o kapłanie, który ma za zadanie głosić. Jak może głosić, jeśli najpierw nie otworzył swego serca, nie słuchał w milczeniu

Słowa Bożego? [...] Myślę o ojcach i matkach, którzy są pierwszymi wychowawcami: jak mogą wychowywać, jeśli ich sumienie nie jest oświecone Słowem Bożym, jeśli ich sposób myślenia i działania nie jest kierowany przez Słowo? [...] I myślę o wszystkich wychowawcach: jeśli ich serca nie są rozgrzane przez Słowo, jak mogą rozgrzać serca innych, dzieci, młodzieży, dorosłych? Nie wystarczy czytać Pismo Święte, trzeba słuchać Jezusa, który w nim mówi”[i].

Istnieje pewien odręczny dokument św. Josemaríi, pochodzący z 1933 r. Jest to plik kartek, na które przepisał 112 tekstów Nowego Testamentu. Są one poprzedzone tytułem: „Wielokrotnie rozważane słowa Nowego Testamentu”[ii]. Jeśli będziemy wytrwale uciekać się do Słowa Bożego, my także będziemy mieli nasze ulubione fragmenty, których będziemy strzegli w

szczególny sposób w naszych duszach; te, które dały nam światło i utwierdziły nas w wierze.

JEZUS WYBIERA SIEDEMDZIESIĘCIU DWÓCH UCZNIÓW i posyła ich po dwóch, mówiąc im: „żniwo wprowadzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo.” (Łk 10, 2). Przesłanie jest jasne: są posłani przez Pana i chociaż dzieło jest ogromne, to On sam robi dobry użytek z tego, czego chce. Właśnie dlatego św. Paweł zachęca Tymoteusza, by pokładał nadzieję w Bogu: „On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami” (2 Tm 1,

9). Św. Josemaría zwrócił uwagę, że „wiara jest nieodzownym wymogiem apostołstwa, który często przejawia się w stałości, z jaką mówimy o Bogu, nawet jeśli owoce przychodzą powoli”[iii].

„Żniwo jest obfite także dzisiaj. Nawet jeśli może się wydawać, że duża część współczesnego świata odwraca się plecami do Boga i uważa wiarę za przeszłość, to jednak istnieje pragnienie, aby wreszcie zwyciężyła sprawiedliwość, miłość i pokój, aby ubóstwo i cierpienie zostały pokonane, aby ludzie znaleźli radość. Cała ta tęsknota jest wciąż obecna w dzisiejszym świecie, tęsknota za tym co wielkie – za dobrem. Jest to tęsknota za Odkupicielem, za samym Bogiem, nawet tam, gdzie zaprzeczają Jego istnieniu [...]. Jednocześnie Pan daje nam zrozumieć, że nie możemy działać samodzielnie, aby posyłać robotników na Jego żniwo; nie jest to

kwestia zarządzania czy naszych własnych zdolności organizacyjnych. Robotnicy na pole jego żniwa mogą być posłani tylko przez samego Boga. Ale On chce ich posłać przez drzwi naszej modlitwy”[iv]. Maryja, Królowa Apostołów, pozostała u boku wielu pierwszych chrześcijan w tym radosnym zaangażowaniu i nadal pozostaje u naszego boku.

[i] Papież Franciszek, *Przemówienie*, 4 października 2013.

[ii] Patrz *Studia et Documenta* 1 (2007), s. 259-286.

[iii] Św. Josemaría, *Bruzda*, nr 207.

[iv] Benedykt XVI, *Homilia*, 5 lipca 2011.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-26-stycznia-wspomnienie-swietych-tymoteusza-i-tytusa/> (20-04-2025)